

не навчальний матеріал, який перевіряється за допомогою тесту прогресу, а радше знання людини протягом навчальної програми. Тест прогресу перевіряє готові знання студентів, тому розходження в рівнях знань призведуть до розбіжностей у результатах тестів. Прогрес-тест проводять чотири рази за рік; найчастіше це відбувається у вересні, грудні, лютому і травні. Очікується, що кожен окремий студент отримає вищий тестовий бал із кожним наступним іспитом прогресу в результаті нових медичних знань. З вересня 2022 року тест прогресу став адаптивним тестом, який проводиться в цифровому вигляді.

Мета Progress Test – стимулювати студентів до безперервного навчання протягом усієї програми навчання медицини, а не лише до іспитів. Ураховуючи потужність тесту прогресу й той факт, що він зосереджується на кінцевих цілях медичної навчальної програми, майже неможливо вчитися явно для тесту прогресу. Крім того, можна визначити, наскільки студент досяг кінцевих цілей навчального плану і скільки знань було засвоєно за певний проміжок часу.

Тест прогресу надає інформацію, яку можна використовувати на різних рівнях. Перш за все, тест прогресу дає студенту інформацію про його/її вдосконалення й рівень знань, наприклад, шляхом порівняння результатів з іншими студентами того ж навчального року. По-друге, тест прогресу надає навчальним консультантам інформацію, яка може бути корисною для спрямування студентів і допоможе визначити проблеми навчання на ранніх стадіях. По-третє, університети можуть отримати інформацію про навчальний план шляхом порівняння різних когорт. Це дасть зрозуміти, наскільки добре функціонує навчальний план, що дозволить змінити курси, якщо виникнуть проблеми [3].

Список використаної літератури

1. STEM-освіта: <https://imzo.gov.ua/stem-osvita/>
2. Progress testing in the medical curriculum: students' approaches to learning and perceived stress. <https://bmcomeduc.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12909-015-0426-y>
3. Test information: <https://ivtg.nl/toetsinformatie/about/>

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ У РЕАЛІЯХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Хміль О.В., Каськова Л.Ф., Хміль Д.О. Новікова С.Ч., Янко Н.В.

Полтавський державний медичний університет

В умовах воєнного стану національно-патріотичне виховання стало пріоритетним напрямом суспільного розвитку й державної політики щодо формування національної самосвідомості на основі національних духовних цінностей і покликане стати окремою системою у становленні сучасної особистості, особливо медичного фахівця.

Ключові слова: національно-патріотичне виховання, почуття патріотизму, виховання сучасної молоді.

In the conditions of martial law, national-patriotic education is a priority direction of social development and state policy regarding the formation of national self-awareness based on national spiritual values. National-patriotic education is intended to become a separate system in the education of a modern personality, especially a medical specialist.

Keywords: national-patriotic education, feeling of patriotism, education of modern youth.

В умовах війни РФ проти України особливої уваги потребує питання активізації патріотичних настроїв нашого народу щодо збереження державної цілісності країни, виховання патріотизму й незламності українського духу. Війна сколихнула націю і підняла нашу національно-патріотичну свідомість на високий рівень. І стало зрозумілим, що кожен громадянин реально може вплинути на перебіг сучасних подій. Тому головним напрямом у вихованні сучасної молоді стає формування національної самосвідомості, честі й гідності, а громадянське патріотичне виховання як основоположне – надзвичайно важливим. Саме патріотичне виховання закладає підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь, які розглядатимуть державу як запоруку власного особистісного розвитку і будуть спиратися на провідні ідеї гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності й виваженості, відповідальності й готовності до змін [4].

Патріотичне виховання в реаліях воєнного стану стало невід'ємною складовою системи забезпечення національної безпеки України і максимально налаштоване на підготовку молоді до захисту Батьківщини. Крім того, військово-патріотичне виховання сприяє формуванню поваги до військової служби, її суспільної значущості, викликає інтерес і бажання оволодіти військовими спеціальностями, забезпечує психологічну й фізичну готовність проходити військову службу й отримати військову спеціальність. Зміст такого виховання визначається національними інтересами України і покликаний забезпечити активну участь громадян у збереженні безпекових гарантій від усіх зовнішніх загроз [1; 4].

Міністерство освіти і науки України зосередило увагу на тому, що в умовах воєнного стану національно-патріотичне виховання стало пріоритетним напрямом державної політики й суспільного розвитку, а також державної політики щодо формування національної самосвідомості на основі національних духовних цінностей, якими завжди були національна ідея, воля, людська гідність і державна соборність. Виховання в студентської молоді почуттів патріотизму, поваги до законів і Конституції України, готовності до захисту незалежності й територіальної цілісності держави зі зброєю в руках, соціальної активності формує відповідальність за свою долю і долі співгромадян, за державні й громадські інтереси. Тому роботу з військово-патріотичного виховання зі здобувачами освіти проводять комплексно, з урахуванням усіх її складових, спільними зусиллями держави, Збройних Сил України та інших силових структур, громадських організацій, об'єднань, сім'ї й освітніх закладів. Завдяки такому

вихованню і національній самосвідомості в українському суспільстві останнім часом сформувався небувалий сплеск високої соціальної активності особистостей, які мають яскраві позитивні якості моральної відповідальності, духовності та здатні проявляти їх у процесі набуття професійних навичок і вмінь задля забезпечення життєво необхідних інтересів держави та її майбутньої розбудови [4].

Війна повністю змінила модель теперішнього суспільства, змінила кожного українця. Патріотичному вихованню студентської молоді у воєнний час надається надзвичайного значення. Проводяться заходи до державних свят і пам'ятних дат, максимально заохочується молодь до участі в благодійних чи волонтерських організаціях, у заходах, присвячених видатним людям, героям України, у ЗМІ поширюються відомості про подвиги наших захисників, пропагуються трудові звершення громадян, а також досягнення української науки, культури і спорту.

Професійна діяльність медичних працівників тісно пов'язана з патріотичним вихованням, з усвідомленням кожним здобувачем освіти своєї особистої ролі у формуванні майбутнього країни, із бажанням максимально якісно опанувати й удосконалити свої професійні навички, виховати в собі почуття мужності, стриманості, сили духу, самопожертви, співчуття до інших. Саме зараз необхідно більше уваги приділяти професійним спроможностям і вмінню надавати першу домедичну й медичну допомогу, бути психологічно готовим до неординарних дій у важких екстремальних ситуаціях [2].

Тобто, на молодих спеціалістів із медичною освітою на війні покладена надважлива місія порятунку й особливо збереження життя. Медик на передовій не має права на помилку, адже помилка коштує життя воїну. Екстремальні ситуації на передовій вимагають максимальної концентрації уваги на пораненому, блокують усі особисті проблеми, емоції й негаразди, задля якісного виконання професійних обов'язків. Також воєнні дії обумовлюють необхідність для кожного солдата, офіцера, медичного працівника опановувати нові практичні навички, інструментарій і методики тактичної медицини.

Національно-патріотичне виховання покликане стати окремою системою у вихованні сучасної особистості, особливо медичного фахівця. В організації виховних заходів необхідно дотримуватися їхньої актуальності, вчасного ознайомлення з новими викликами суспільства, максимально уникати формалізму й примітивізму [1; 4].

Удосконалення елементів патріотичного виховання здобувачами освіти вимагає розуміння викладачами важливості цієї роботи, систематичного підвищення ними рівня своєї майстерності, використання сучасних наукових досягнень, поширення й упровадження передового педагогічного досвіду [2; 3].

Кожен медичний працівник має готувати себе до важких життєвих випробувань і завжди пам'ятати, що від його фахових знань, досвіду, мануальних навичок і професійної майстерності залежать життя наших воїнів і навіть майбутнє цілої нації й держави. Це і є визначення нової стратегії виховання як багатокомпонентної та багатовекторної системи, що великою мірою формує майбутній розвиток Української держави.

Список використаної літератури

1. Василенко С.М. Форми, методи і засоби національно-патріотичного виховання дітей та молоді в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv-gou.ua/old_m_Natural/Vznu.../129-135.pdf
2. Дудка І. Патріотичне виховання студентської молоді як складова громадської діяльності вищого навчального закладу / І. Дудка // Витоки педагогічної майстерності. – 2015. – Вип. 16. – С. 56–63.
3. Коляда Н.М. Національно-патріотичне виховання студентської молоді в умовах ВНЗ: ДНПБ імені В.О. Сухомлинського. – 2016. – С. 18 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.lib/iitta.gov.ua704514\(1\)](http://www.lib/iitta.gov.ua704514(1))
4. Державна цільова соціальна програма національно-патріотичного виховання на період до 2025 року. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/673-2021-%D0%BF#n11>

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРИНЦИПІВ І ОРГАНІЗАЦІЇ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Цветкова Н.В., Писаренко О.А., Соколовська В.М., Шиян Є.Г., Давиденко Г.М.

Полтавський державний медичний університет

У сучасну епоху, незважаючи на знецінення освіченості й інтелектуальної діяльності, знання залишається виробничою силою. Власники знання мають і будуть мати можливість вільно розпоряджатися ним. На цьому фоні важливо зміцнити авторитет освіченості, а задля цього необхідна наукова організація самого процесу навчання, постійне підвищення його ефективності.

Ключові слова: післядипломна освіта, професійна майстерність, слухачі.

In the modern era, despite the devaluation of education and intellectual activity, knowledge remains a productive force. Owners of knowledge have and will have the opportunity to dispose of it freely. Against this background, it is important to strengthen the authority of education, and for this, a scientific organization of the learning process itself, a constant improvement of its effectiveness, is necessary.

Keywords: postgraduate education, professional skills, students.

Протягом історії людства існувала певна кількість формацій освіти й навчання, у кожній із яких проблема наукової організації навчання розв'язувалася по-різному. Ми стали свідками суттєвих змін усіх видів освітньої діяльності, коли принципово змінюється підхід до навчання і його зміст, трансформуються принципи наукової організації освітньої діяльності.

Не стоїть осторонь цих змін і медична освіта в нашій державі. Сучасний розвиток усіх галузей медицини, широкое застосування найрізноманітнішої техніки, обладнання і матеріалів, біотехнологій вимагають від спеціалістів досить високої обізнаності з сучасними досягненнями. Це потребує постійного здобування теоретичних знань і опанування практичних навичок, що можливо тільки при затраті значного часу. Для повноцінного використання